

de înăvășite era despre provisiorii în prîvînda cheloră pentru masă, Meroe se căpăse de niște păpnici de Samos, de frankolinii de Epiria, de fasani de Fasa, de kokoră de Melos, de căpriori d'Ambracia, de turi de Kalchedonia, de morpni de Podis, de stpidiři de Tapenta, de petnici de Kios, de șopnici din Galia, de scarogoci din Afrika, de șoici de Tasos, de albane d'Iberia, și de cărmală de Sipia.

China începe; amândoi soții sta în capătă mărețlă ospeță. Neșapă de amără, nerăbdă de fericire Kliniias mănușă după întâmpinare, și sărbătorește îngrijit despre ceea ce i s'adășcea de către sclavii cei negri, șinându-se la Meroe ca cămășă ară fi vrăjă să o săree că okii.

Dacă ea, sepioastă, oare cămășă triste, că fața neplită ca o martoră, seppidea cămășile săpate sără' attinute nici una din băcatele ce i se infățișă; de căldă, i trepassează într-oțăna păhară de o formă frumoasă, și căre înfățișă o malăea, ună bină dintr-oțăna basă mică de așără, căre avea o față că sănătatea și grosimea siropălă, și ea, din căndă în căndă, înghea căpa de opală la băze, sorbie căpătă măpe nesacă, căteva pînă către din bătăra nechitătoare, și, de ce băea, de aceea obrajii ei lăsa eără acea frâțezime străvezătoare ne căre ară avea-o ne din afară ună basă de alabastru căre ară fi plină de bină roșie.

Ațună, începe să părăsească lăsă Kliniias mănușă ei chea albă, pînă la căre pînă pe se întindea ună așără de posă șisoră; acea mănușă ne căre de căte opă o attinsesse sără voie-i, — căci Meroe o frâțea că îngrăjipe, — Kliniias o afla rache că a unei statice căl-